

Vai esam nobrieduši

Jautājums par republikas partijas organizāciju ārpuskārtas kongresu mūsu rūpnīcā netiek apspriests. Provincē, vismaz mūsu pusē, tas vispār nav populārs. Cik es saprotu, šo soli pieprasa Interfrontes komunisti un atbalstītāji. Tā kā mūsu kolektīvā šī organizācija oficiāli nav izveidota, Interfrontes pasludinātās prasības, kaut pilnīgas vienprātības nav, arī netiek skaļi deklarētas. Lai gan strādnieku vidū nekādu lielu domstarpību nav bijis, — polarizējas lielākoties inženiertehniskie darbinieki un kalpotāji. Un — tas nav nekas vairāk kā tās situācijas

Gaidot LKP CK Plēnumu: politiskā situācija un pārbūve

atspoguļojums, kas valda republikā.

Cita lieta, Rīgas un Daugavpils uzņēmumi. Nesen no televīzijas pārraides uzzināju, ka Daugavpili tiekot pieprasīta nacionāli teritoriālā apgabala izveide. Kā to saprast? Manuprāt, izmantojot skaitlisko vairākumu, šī priekšlikuma autori vienkārši grib iegūt savu lielvalstisko noskaņojumu piepildījumu. Un to pašu var attiecināt uz ārkārtas kongresa ideju. Mēs taču zinām, ka Latvijas Kompartijā lielāko daļu sastāda latviski nerunājošie biedri. Acīmredzot tāpēc daudzi cer, ka balsojot nu varēs akceptēt un pieņemt tos priekšlikumus, saskaņā ar kuriem no vadošajiem posteņiem atbrīvo-

jami Kezbers, Gorbunovs un citi «nacionālisti». Un jo ātrāk, jo labāk.

Protams, viss atkarīgs no šāda kongresa delegātu sastāva. Kāds tas varētu būt? Domāju, ka katra partijas organizācija centīsies izvirzīt nevis darba pirmrindniekus, bet savus aktīvākos biedrus. Te būs gan aktīvākie Interfrontes locekļi vai to karstākie līdzjutēji, gan aktīvākie tautfrontieši. Tātad tiks pārstāvēti galējie novirzieni, un vai tādā gadījumā iespējama konsolidācija, par kuru, vismaz vārdos, iestājas Interfronte? Tas tikai ir drošākais solis ceļā uz partijas organizācijas šķelšanos. Bet, lūk, Latvijas «darbāujužu» «internacionālā» fronte gatava

upurēt pat partijas viengabalainību, lai tikai gūtu virroku viņu lielvalstnieciski egoistiskās tieksmes.

Un taisni jābrīnās, kā šis kustības piekritēju vidū ir tik daudz tādu, kuri ļauj sevi maldināt, tic izdomājumiem. Piemēram, ka nu attiecībā pret nelatviešiem sāksies «genocīds», krievi kļūs «otrās šķiras cilvēki» un tā tālāk. Tiek izcelti un vispārināti atsevišķi izteicieni vai fakti. Piemēram, no mūsu rūpnīcas veselības stāvokļa dēļ pēc pašas vēlēšanās aizgāja viena krievu tautības speciāliste. Un tūlīt attiecīgās aprindās tika izveidota versija par nelatviešu vajāšanu uzņēmumā. Ir bijuši citi līdzīgi gadījumi. Tāpat ļoti maldīgi priekšstati valda attiecībā uz suverenitātes, federācijas, konfederācijas un citiem jēdzieniem.

Mūsu uzskats ir tāds, ka vispirms jātiek vajā no šiem maldiem un izkropļojumiem, atklātās diskusijas veidā novēršot daudzos pārpratumus, tikai tad būsīm gatavi kongresam. Taču nelaime arī tā, ka ne visi, kam tas būtu vajadzīgs, iesaistās šādās diskusijās, un ne visi grib kaut ko tuvāk uzzināt par latviešu tautas vēsturi, tās likteņgaitām. Mūsu rūpnīcā, piemēram, organizē lekciju ciklu par šiem jautājumiem, taču tās apmeklē diemžēl vāji, un arī to nedaudzo vidū nebūt nav tie, kuriem šīs lekcijas būtu visvairāk vajadzīgas.

G. UDROVSKIS,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas partijas organizācijas sekretārs

(No laikraksta «Cīņa»)